

MÜVERRİH VÂSIF'İN KAYNAKLARINDAN HÂKİM TARİHİ

Bekir Küttakoğlu

Mahâsin al-âsâr ve hâkâyîk al-aħbâr namıyla mâruf *Vâsif Tarihi*'nin, h. 1166-1180 vekayî'i için, yegâne ma'hezi olan *Hâkim Tarihi*, gerek yazma nûshalarının nedreti ve gerek Vâsif'in onun hakkında kullandığı istihfâf-edici ifadesi¹ sebebiyle ötedenberi tedkik erbabının alâkasını çekmemiştir. Esasen bu alâkasızlık, müteber ve mütedâvil matbû tarihlerimizin çeşidli kaynakları için de umumî olup — bir iki tedkik istisna edilirse — tarihî eserlerimizin, menbâlarıyle ciddî mukayese ve tenkidini tazam-mun eden tedkikler henüz ortaya konmamıştır. Bu kabil tedkiklerin nesri ile, hem pek fazla itibar edilen tarihî eserlerimizin hâkî mahiyetinin anlaşılıcağı ve hem de müverrih veya mültektilerimizin ilmî kıymet ve şâhsiyetlerinin aydınlanacağı pek açık bir bedahetdir. Vâsif'in, Hâkim Tarihi hakkında verdiği hükmeye ve kendi eserini, Hâkim Tarihini tenkîh ve tensik ederek yeniden kaleme aldığı² ifâdesine rağmen *Hâkim* ile *Vâsif* Tarihi

1 «İzzî Tarihi'ni tesyîl eden Hâkim Esseyyid Mehmed Efendi[nin] zabit et-tîgî vekayî dahi ażl ü nasb-i Divan'den ibaret ve esbab-i vukuati terk ve ihmâl ile muktaṣûyyat-i vakt ü hâlî riayetden kinayet olab mevzu-i fenn-i tarîh olan sîhhat-i nakl ve fevâidden hâlî ve ibarat-i rakîkîsî eshab-i mutâla'anın bâs-i sa'met ve melâli olab ...» (Ahmed Vâsif, Tarih, Bulak, evahir-i Cumade'l-âhire 1246, I, s. 3). Topkapı Sarayı Hazine ktb. nr. 1405 daki Vâsif Tarihi yazmasında, «ażl ü nasb-i Divan'den ibâret» ifadesini: «ve Seyyah Tarihi sahibi Evliya Çelebi gibî kezzâbdan rîvâyet ile bâzî aķâşî ve hikâyâtdan kinayet olab mevzu-i fenn-i...» ibâresi takîb etmektedir.

2 «İki mücâllede-i sahmdan ibâret olan Hâkim Tarihi ... müceddededen kaleme alınub nûşha-i aslîyye fîhrîs suretine tenzîl ve lâzîmît-tahrîr olan maddeler ib-kaa ve sayan-i nazâr olmigan keyfiyyetler ilgâa ve tabîl olunub nevâdir hikâyat ve garâib kinayat ile zînet-yâb ve avam ve havâssâ elverecek bir kitâb olub lede'l-mâ'araza tarîh-i âcizanemin meşîyetti ma'lûm ...» (Vâsif, ayn. esr., I, s. 180). Ayrıca yine ayn. esr., I, 3 ve II, 2'ye bk.

arasında yapılan basit bir mukabelenin, bu hükmü kısmen tâdil ve tashihe müstäid bulunması ve hattâ Vâsif'in ihtisar ve tensîk ettiği bazı vekayî' için Hâkim Tarihi'ne mürâcaattan müstagnî kalınamıyaçağı kanâatini tevlid etmesi bu makalenin hâzırlanmasında başlıca âmil olmuştur.

Makalenin ilk kısmında, vak'anüvis-Seyyid Mehmed Hâkim'in terceme-i hâli ve tarihi hakkında lüzumlu bâzi mâlûmatı vermiye, ikinci kısmında ise, İstanbul Arkeoloji Müzesinde (Şark Ktb. nr. 483) mahfûz ve 1166-Cumâde'l-ülâ 1170 vekayî'ini ihtivâ eden birinci cild *Tarih-i Hâkim* ile *Vâsif Tarihi*'nin mukabelesinden³ hâsîl olan neticeleri tesbite çalışacağız.

S e y y i d M e h m e d H â k i m

Seyyid Mehmed Hâkim Efendi, kafesdar Bîçakçı Emir Çelebi'nin oğlu olup İstanbul'da doğmuştur. Ülüm-i nafi'ayı Es'ad Hoca'dan tahsil edip sülüs ve neshi İsmâîl Efendi-zâde Abdî Efendi'den temessük ettikten sonra *Devhatü'l-küttâb* sahibi Su-yoluç-zâde Mehmed Necîb Eyyubî'den kitâbet icazeti almıştır⁴.

³ 17×30,3 eb'adında ta'lîkle muharrer 518 sahifeden ibaret olan Arkeoloji Müzesi nûşasının, iç kapagındaki «beinci def'a beyaza şûrû olundu... 1176» is-tessah kaydını Hâkim'in vak'anüvislik devresine isabeti ve metain tasarrufla tâdil ve tevâf edilmesi sebebiyle, müellifi tarafından tebyîz ve tevâf edilmiş olmasının kuvvetle muhemedîdir. Arkeoloji Müzesi nûşasıyle mutabakat gösteren Topkapı Sarayı (Bağdad Kökü ktb., nr. 231; birinci ve kısmen ikinci cildi muhârre olup nesihle muharrer 483 varaktan ibaret) nûşasının 172 b yaprağında mevcut kenar notunun altında «Vâsif imzasının bulunması, bu nûşanın Vâsif tarafından görülmüş olması ibtilâlini tevîd etmekle, makâlemize dercetliğimiz ifade-lerin vüskûunu tâhakkîk için bizi mezkûr nûsha ile mukâsibeleye sevkettigirt. Buna mukabil Vâsif Tarihi'nin üç ayrı temsili (Matba'a-i Âmire 1219, Bulak 1248 ve 1246) arasındaki tam mutabakat, bunlardan yalnız (Bulak evâhir i Cumâde'l-âhire, 1246) tab'ına istinad etmenin mahzûru olımıyacagi kanâatini tevîd etmiş ve mukâbelenin bu temsili kullanılmıştır. Bununla beraber tertib sehvi olması muhâtemel olan tehalüfler için Hazine ktb. 1045 nr. daki birinci cild Vâsif Tarihi yazmasına mûrâcaat edilmiş ve mezkûr yazma ile basmalar arasında vâki' ayrılık veya mutabakata işaret edilmiştir. Mûrâcaat edilen metâiler için aşağıdaki kısaltmalar kullanılmıştır: Arkeoloji Müzesi ktb. nr. 488 daki *Tarih-i Hâkim I*, (HAK); Bağdad Kökü ktb. nr. 281 daki nûsha, (HBK); Hazine ktb. nr. 1405 daki *Tarih-i Vâsif I*, (VH); I. c. Vâsif Tarihinin Matba'a-i Âmire tab'i (VA), Bulak 1246 tab'i (VB).

⁴ Müstakim-zâde Süleyman Sa'deddin Efendi, *Tuhfe-i Hattatîn*, İst. 1928, 408.

Bir müddet bulunduğu Sadaret mektubî kalemi halifeliğinden, ahfren, hâcegân sınıfına geçerek Silâhdar kitabı hizmetini deruhde etmiştir⁵. 1166 Recebi gurresinde (4 Mayıs 1753) me'mur olduğu *vak'anüvislik* hizmetine, 1180 de vuku'-bulan istifasına kadar devam etmiş⁶ ve bu müddet zarfında, *vak'anüvislik* hizmetine munzam olarak. 4 Şevval 1172 (1 Haziran 1759) da Cebeçiler kâtibi ve 10 Şevval 1174 (15 Mayıs 1761) de Sipahiler kâtibi⁷, 8 Şevval 1176 (22 Nisan 1763) de Maliye tezkircisi⁸ olmuş, 1180 Cumâde'l-âhiresinin ilk günü (4 Kasım 1766) da Dâniş Süleyman Efendi'nin azlıyle açık kalan Cebeçiler kitâbetine, ikinci def'a, nasb olunmuştur⁹. En son hizmeti Küçük ruznameciliğidir¹⁰.

Meşayihden Sezâî ve İsmâîl Hâkî Efendi'lerden tefeyyüz eden¹¹ Mehmed Hâkim, 1185 Rebf'ül-evvelinde vefat eden Abdullâh-i Kâşgarî'nin delâletiyle, Nakşbendiye tarîkatine sülük ve intisab eylemiştir¹².

Vefâti 1184 leyle-i Regaibinde (25/26 Ekim 1770 gecesi) olup

⁵ Fatin, *Tezkire*, 1271 taş basması, 53.

⁶ Hâkim'in vak'anüvislik hizmetinin başlangıç ve nihayet tarihi hakkında tezkirelerde yanlış rakamlar verilmektedir: Râmix, «1165 senesi hilâlinden .. 77 senesi hûduduna degin» (*Tezkire*, Süleymaniye-Es'ad Efendi ktb. 8878, 28 b), Sahâflar Şeyhi-zâde Mehmed Es'ad Efendi, «1165 de zabitina me'mur ve on iki seneden sonra istifasıyle kalemden meheur..» (*Bağçe-i Safâ-endâz*, İst. Üniversitesi Ktb. Ty. nr. 2095, 106. s.) demekde ve muhtemelen bunlardan naklen Mehmed Tevfîk Bey, 1165-1177 seneleriyle tâhdîd etmektedir (*Köfleri Şâara*, İst. 1290, 119. s.). Fakat vak'anüvislik hizmetine tâyini hakkında *Tarih-i Hâkim*'deki sarahat (HAK, 6 ve 18. s.) 1166 Recebinin ilk gününe işaret ettiği gibi, Bağdad Kökü ktb. nr. 288 da mahfûz mücâledîn içindeki *Tarih-i Hâkim*'in 1180 Cumâde'l-ülâsî vekayî'ı sırasında soşa ermese ve vak'anüvislikde Hâkim'e halef olan Çeşmî-zâde Mustafa Râzî Efendi'nin aynı senenin Recebi gurresinde bu manâsiba getirilmiş olması (bk. mezkûr yazma, 250 a), Hâkim'in 1180 ortalarına (Ekim-Kasım 1766) kadar bu hizmeti deruhde ettiğinde şüphe bırakmamaktadır.

⁷ HBK, 469 b ve Bağdad Kökü ktb. 233 nr. 92 a. Ârif Hikmet, *Tezkire-i Şâara* (Fâtih Millet ktb. 1088 nr. 14 a) da zikredilen tarihlerin ilki aynen, ikinciisi 12 Şevval olarak, Cemaeddin, *Osmâni Tarih ve Müverrihîleri* (Âyne-i Zârefa), İst. 1814, s. 54 de yalnız sene ismi aynen zikredilmiştir.

⁸ Bağdad Kökü ktb. nr. 233, 157 b ve Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmanî*, İst. 1811, II. s. 101.

⁹ Bağdad Kökü ktb. nr. 288, 238 a ve ondan naklen VB, 180.

¹⁰ *Bağçe-i Safâ-endâz* ve *Sicill-i Osmanî* gös. yer.

¹¹ Bursali Mehmed Tâhir, *Osmâni Müellifleri*, İst. 1833, II. c. 142.

¹² *Bağçe-i Safâ-endâz*, gös. yer.

Haydarpaşa'da Ayrılık Çeşmesi kurbünde defn-olunmuştur. Ve-fatina تاراج فضاحت tarihdir¹³.

Tarih-i Hâkim

Makalemizde Mehmed Hâkim'in vak'anüvis sıfatıyla zabit ve tahrir ettiği Tarih'in el-yazmaları arasında, henüz istifade edilemiyen İbnü'l-Emin Mahmud Kemâl Bey'in hususi kütüphanesindeki nüsha¹⁴ ile Berlin Devlet Kütüphanesi (Or. 2°/3338) ve Upsala Üniversitesi Kütüphanesi (289; 1171/1172 vekayı'ını muhtevidir) nüshaları¹⁵ hariç, aşağıda gösterilen nüshalarından istifade edilmişdir: Arkeoloji Müzesi Şark Ktb. nr. 483 ve 484 (I. ve II. c.); Topkapı Sarayı Bağdad Köşkü Ktb. nr 231 ve 233¹⁶.

¹³ *Tuhfe-i Hattatin, Fatin Tezkiresi, Ayine-i Zürefa, Osmanlı Müellifleri* gös. yer. *Ärif Hikmet Tezkiresi*'nin «Küçük ruzname manzûbundan mâzûlen bin yüz seksen dört (١١٨٠-٤-) Rebiü'l-ahîrunda intikal etmiştir» (gös. yer.) ifadesindeki muterize içine alınmış ve yazıyla kaydedilen tarihi nakzeden rakamın müstensih sevhi; Şefkat-i Bağdad, *Tezkire-i Şuara*, Fatih Millet Ktb. nr. 1298, 42., *Sicill-i Osmani*, gös. yer. ve İbrahim Hilmi Tanışık, *İstanbul Çeşmeleri*, İstanbul, 1945, II. c. s. 118 de Hâkim'in vefat tarihi olarak gösterilen (1185) rakamının, yukarıda zikri geceen Abdullah-i Kaşgarî'nın vefat tarihiyle karıştırılmasından tevelli etmesi muhtemeldir. *Kâfile-i Şuara*'daki (gös. yer) (1194) rakamı ise herhalde tertib sevhi olmalıdır.

¹⁴ Bursa: Tâhir, mezkûr nüshasının müellif hattıyla muharrer olduğunu kaydeden (*Osmanlı müellifleri*, gös. yer).

¹⁵ Franz Babinger, *Die Geschichtsschreiber der Osmanen und ihre Werke*, Leipzig 1927, 800/801. Aynı yerde Berlin Devlet Ktb. nüshasının «takriben 1160-1170 ihtiva eder» tâsvîfindeki «1180» rakamı sehven böyle yazılmış olmalıdır.

¹⁶ Bağdad Köşkü ktb. 228 nr. li meemua, kütüphane defterine yazılışıkla Vâsîf Tarihi olarak kaydedilmiş olub, yazı ve kağıd nev'i bakımından Arkeoloji müzesi ktb. 484 nr. daki II. c. Hâkim Tarihi ile pek açık bir benzerlik gösteren 1-248 b yaprakları, 1172 vekaayı'ı sonuna doğru birdenbir kopduğu intibâîti ve ren HBK'nın 1. yaprağının ilk kelimesinin HBK'mın son murâkib(custos)ına tevafuk etmesi ve sonbahâsından istidâl edilen keyfiyeti ikmal etmesi sebebiyle — mâbâdi olduğu anlaşılmaktadır. Mezkûr meemuanın 249 b-284 b yaprakları ise, vak'anüvislikde Hâkim'e halef olan Çeşmî-zade'nin 1180-1182 vakayı'ını ihtiva eden tebyîz edilmiş eserine âiddir. Arkeoloji Müzesi Ktb. nr. 484 daki II. c. Hâkim Tarihi'nin, kısmen müsvedde halinde olub tebyîz edilen cüzler arasında çok def'a rabita te sis edilemez mahiyetde bulunması ve 1176 Şevvalı tevcihatı sırasında sona ermesi sebebiyle HAK nüshasıyle birlikde tam bir takım teşkil edememektedir. Buna mukabil Bağdad Köşkü 231 ve 233 nr. li nüshalar teşkil etmektedir.

1166 Cumâde'l-âhiresi sonlarında Hicaz'a azimet eden Izzi Süleyman Efendi'den boş kalan vak'anüvislik hizmetine getirilen Seyyid Mehmed Hâkim Efendi, 1166 Muharreminden vak'anüvislige ta'yin edildiği Recebin ilk gününe kadar geçen altı aylık vekayı'lı zabit-ederken ifâde ettiği¹⁷ gibi, hizmette bulunduğu devrenin tensika şayan vuku'atını gününe, ittlâ'lı nisbetince, zabit ve tâhrire gayret etmiştir. Nadiren zuhur eden vekaayı' ve hâdisât istisnâ edilir ve dört senelik hicri takvimin mevsimlere nazaran cüz'î inhirefi hazfedilirse, birinci cild Hâkim Tarihi, hemen hemen aynı tarihlerde tekerür eden teâmul hâlindeki Saray vuku'atını muhtevidir: Muharremde mütad tevcihat; Recebde, sûre-i Humâyûn ırsâli, donanmanın Akdenize çıkışı, Padişahın Eyyübdeki Valide-sultan sarayına nakli; Şa'banda, Beşiktaş sahil-sarayına nakli, mevacib ihracı; 15 Şa'banda hrka-i Şerif ziyareti; Ramazan bayramında damen-bus-i sultani, daha sonra, Padişahın Sadri-âzamın ziyafetini teşrifî ve Yeni-saray'a nakli, Kurban bayramı merâsimi... bu takvimin ana-hatlarını teşkil eder. Bu vekaayı' sırasında zuhfür eden tevcihat, azl ü nasb, katil ve nefiy, küçüklü ve büyülü İstanbul yangınları, vefeyat, nadiren vaki' olan câmi', çeşme ve kütüphane inşası gibi vak'a ve hâdiseler de ehemmiyetle telâkki edilmiştir. Saraya intikalî de-recesinde, nadiren, taşra vukû'atına da temas-edilmiştir. Bağdad ve Erzurumdan gönderilen käimelerle, III. Sultan Osman'ın cüllüsunu tebşîr için Petersburg (پتروپلیس) a gönderilen Dervîş Mehmed Efendi'nin takrirî (HAK, 363-382. s.) derc-edilmekle İran ve Rusya ahvaline âid mâlumatın nakli te'min edilmiştir.

Hâkim Tarihi hakkında herhangi bir hükmeye varabilmek için her şeyden önce onu, bağlı bulunduğu nakli târihcilik an'anesinin kadrosu içinde mutala'a etmenin lüzumu ifadeden müstagnîdir. İran edebî târihciliğinden mülhem ve müte'essir olan bu tarz tarih yazıcılığının da, vekaayı'lı mistik ölçüler dahilinde izah ve tefsîr eden, hakikati elfâza feda eden, sebeb ve netice münase-

kesiksiz ve — 233 nr. linea 240 b-248 b yapraklarındaki tekerür istisna edilirse — tekerûrsuz, muntazam bir Hâkim Tarihi takımı teşkil etmektedir.

¹⁷ Birinci cild (HAK) dibâeesindeki ifade:

اول شهور ماضيتك خلسته تسيق اولان ماکر جيله من ماء ياغه حائز است ظفرا اولانه
لوشنه سخارة ييان بيلان قانقه كوشش ذات صورت اولنله بو كونه دو شهول هلانه
(HAK, s. 6.)
«عذوه پردازى، کتابیش بروان و خانه جنابى، تچان صرام امهازه اغاز اوئندى» (s. 7.)

beti ve mukayese ihtiyacı hissetmeyen bir karakter taşıdığı manlımdur. Dolayısıyle Hâkim Tarihi'nde bu vasıfların mevcud olmasını, bir kusur ve rafka olarak değil, tabii bir zaruret olarak kabul etmek icab-eder. Ancak bu umumî vasıfların da pek fazla aksayan hususiyetlerine burada kısaca temas etmek zarûreti vardır: «Ulûm-ı mütenevvia'ya vukufu ve fenn-i inşadaki mehareti» müsellem olan vak'ânüvisimizin lisani, lüzumundan ziyyade, külleflidir. O, nazım ve inşadaki meharetinin bezl-için, ve kayî'in mühim olanını olmuyanından tefrika itmez ve meselâ, padişaşa âid bir filikanın denize indirilmesi sahifelerce (HAK, 118/123) müzeyyen ve mutantan tasvire, manzûm kit'alar dercine ve hattâ tarih düşürmeye saik olduğu gibi, alelâde bir şakînîn idamı da mevzun bir kit'a İlâvesine kâfi bir müessir teşkil edebilir. Manzûm kit'alar, mensûr inşa denemeleri ve muhtelif istitradlar arasında vakayî'in seyrini takib-etmek çok defâ müşkilât arz-eder. Aynı mahiyetdeki vukuatın naklinde, hemen hemen kelimesi kelimesine aynı olan ifâdenin tekrar edilmiş olması¹⁸ da erbâb-ı mutâlâ'ayı sikan keyfiyetlerdendir¹⁹.

Diğer eserleri. Bursah Tahir Bey, «müdekkikane bir siyer-i Nebî» olarak tavsiî ettiği 'Acâ'ib al-âbbâr fi âbbâr sayyid al-âbyâr'ından²⁰ başka Hâkim'in diğer eserlerinin toplu bir listesini vermiştir: *Tevhid-name*, *Kavâidü'l-fârisî*, *Şerh-i kaside-i Ürft*, *Şerh-i rubâ'i-i hazret-i Mevlâvi*, *Şerh-i kaside-i Ka'b b. Zuhayr*, *Şerh-i Dîvân-ü Şevketü'l-Buhârî*²¹, *Şerh-i kaside-i Dimyatigye*, *Nazîre-i Hîlîye-i Hâkînî*²², manzûm *Şerh-i esmâ'-i hüsna*,

¹⁸ Meselâ: Beşiktaş sahil-sarayına nakıl hâkkında: 71-73. s. ile 343-345; İhrâc-ı surveti Haremeyn içün 21, 427; 142, 280; İhrâc-ı mevâcîb-i kusteya içün 202-203 ile 281-282, 358-359 ile 418-419, 81 ile 505-506; Zikr-i dâmen-bûs içün 155-156 ile 308-304. s.leri krş.

¹⁹ Bağdad Kökü (nr. 231) nüshasının 208/b yâşrağında, ﻃا ﻂا ﻂا ﻂا ﻂا ﻂا ﻂا ﻂا matâ' ile başlıyan kit'ânın mukâbilinde, sahife kenarına şu not işaret edilmiştir: «Behey cânûn efendim tarîhin nisfi bu kit'â'i mûkerrere i ekrire (?) ile memlü olmas sâbbâhâllâh».

²⁰ 1209 da istinsâh edilmiş, 28,5x14 eb'âdında 59 varakdan ibaret bir nüshası Ist. Üniver. Ktb. TY. nr. 2478 dadır.

²¹ 1175 de istinsâh edilmiş, 22,7x14,4 eb'âdında 325 varaklı bir nüshası Üniver. Ktb. TY. nr. 3894 dadır.

²² «Hâkînî'nin Hîlîye-i şerîfe-i meşhûresi tetebebu'unda bir manzûme-i matayyebî te'lîfîyle nâmîni sebt-i sahîfe-i şerh-i eṣr edüb.» Bagçe-i Safâ-endûz, gös. yer.

İşârâtî, *Risâla al-mâhdîya al-hâkîka*, *Risâla al-mâhdîya al-hânaflîya*. Bunlara Bağçe-i Safâ-endûz'da zikri geçen *Tehlîl-name*²³ ile İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde (TY. nr. 1774) mevcud *Terceme-i ta'bîrât-i menâm-i hazret-i Mevlâna'yı İlâve edelim.*

Şîirleri. Tarihini tezyin eden bol mikdardaki türkçe ve farsça beyit ve kit'âları, muhtelif vesilelerle düşürülümuş tarihleri²⁴, terceme-i hâl kitablarındaki müntehab parçaları²⁵, Hâkim'in, kuvvetli bir nâzım ve velûd bir şâir olduğunda şüphe bırakmaktaadır. Hâkim'den edebî sahâda tefeyyûz etmiş olan Müstâkîm-zâde²⁶ onu, «sahib-âsar bir şâir-i namdar, olarek takdim eder. Sahhaflar şeyhi-zâde Mehmed Es'ad Efendi ise, «fünûn-i edebiyâye-ki »muhakkikane» malumatını teslim ve kendisine mahsus itiraz götürmez bir ülûba malîkiyyetini te'yid eder»²⁷. Onun şiir sahâsındaki muvaffakîyyetini ta'yîn etmek ihatamız haricindedir. Biz burada sadece mürelleb *Dîvan*'ından²⁸ bir *gazel* ve bir *rûba'*şîyle iki *târihî* dergi etmekle iktifa ediyoruz:

Gazel

Gönül aşüpfe-i şûh-i gazâlî serkes olmuşdur
Dü çesmî-âhuy-i deşt-i temâşaya eş olmuşdur

²³ «Veysî-i bîlgîn Hîkme-i Tevhîd risâlesi naziresinde Tehlîlnâme nam makâzâe..» gös. yer.

²⁴ Nûr-ı Osmanî medresesi ve imaretî ile Kurşunlu Mahzen câmî'i ve Galata-sarayı kütüphânesi için düşündürüldüğü tarihler, *Hadîkatü'l-cevâmi'*, 1281, I. 28 (HAK, 404, 406 ile krş.); II. 41 ve 58 ca müâderic olub Kâdirî-hâse çesmesine mahkûk tarihî kitâsı içün de, I. H. Tanışık, *İstanbul Çeşmeleri*, gös. yere bk.

²⁵ Eczümle: *Tâhfe-i Hâtâtîn*: *Fatîn*, *Râmîz*, *Şefkât* ve *Sîlâhâdîr-zâde* (Fatih Millet Ktb. nr. 1287, 18 b) tezkireleri; *Bagçe-i Safâ-endûz*, *Osmanî müellifleri* gös. yer. Joseph von Hammer, *Geschichte der osmanischen Dichtkunst*, Pest 1888, IV. band, 220-221 de Nûr-ı Osmanî imaretî içün tertîî ettiği tarihî manzûmenin tercemesi dere olumugutur.

²⁶ «Zâmre-i hâcegân-i Dîvandan Seyyid Mehmed Hâkim Efendi'den Maķāmât-ı Hârît ve bedî'iyâtdan 1221â ve sair mülhakaat-i lâzîme-i jenn-i âdâb istî'âb olunab» Müstâkîm-zâde'nin *Devhâtâ'l-meşâyî*'inden naklen *Tâhfe-i Hâtâtîn* mukaddîmesi, 8 ve «yirmi sene mukaddem kendilerinden (Hâkimden) on sekiz Maķâma-i Hârît ve sair bazı kütüb-i edebîyye görülmüşdür» *Tâhfe-i Hâtâtîn*, 408.

²⁷ *Bagçe-i Safâ-endûz*, gös. yer.

²⁸ Ist. Üniver. Ktb. TY. nr. 1224 ve 5586 da iki nüshası olub 25x14 eb'âdında 75 varakdan ibaret olan 1224 nr. li nüsha muhtevâ bakımdan, 27,2 x 16,5.

Anıncün rûz-i rûsen târ olur pîş-i nigâhimda
 Dil ü dîdem esir-i dâm-i zülf-i mehves olmuşdur
 Mahabbetden değildir bir nefes hâlî ne hâletdir
 Mizâc-i ehl-i aşkın unsuru güyâ beş olmuşdur
 Serâpâ ra'se-dârim bîm-i hîcrâniyle ol şûhun
 Tenim güyâ ki sahrây-i firâka Mer'aş olmuşdur
 Sezâ ol pençe-i hurşîd okursa hak bu kim Hâkim
 Bu ra'nâ penc beyt-i nev-zemînim dilkeş olmuşdur²⁹

Rubâ'î

Şehvâre-i deryây-i ilâhîdir işk
 Bisâhil-i nâbûd-i tenâhîdir işk
 Her târi şuûnât-i vücûda beste
 Kullâbe-i tâ mâh be-mâhîdir işk³⁰

III. Sultan Osmân'ın cülûsu için tarih:

كَلْدَى بْرَ هَاتِفْ غَبِّيْ دِيدَى حَامِكْ تَارِيخْ
 يَمْنَ اِيلَهْ مَزْدَهْ جَلُوسْ اِيلَهْ سَلَطَانْ عَمَانْ

Hekim-oğlu Ali Paşa'nın üçüncü def'a sadarete getirilişi doğayısıyla düşürülen tarih:

يَا سِيمَازْ بِيكَدَهْ بْرَ دُو شِمَكَلَهْ حَامِكْ بَوْلَهْ بْرَ تَارِيخْ
 زَهْيِ اوجْ دَفَعَهْ مَهْرَ الدَّى وَزَرَ اولَدَى عَلَى پَاشَا

eb'adında 46 varakdan terekkür eden 5586 nr.'lı nüshadan, 16 varaklık bir fazla-

²⁹ Ist. Üniver. Ktb. TY. 1224 : 48/b ve 5586 : 26/a·b.

³⁰ Üniver. Ktb. 1224, 57 b ve 5586, 33 b kenarında.